

μετὰ Κυ. Qui cum Penia viuit, sic pauper est & inops, ut diues, qui cum Pluto agit. Τὰ πλεῖστα.] s. κτ^η, ut plurimum, ferè semper. Quād paucis-

Αδίνως ἀνταξυγρεξάρθροι. πολλοὶ δὲ οὐτε
πάνυ γενοῖ,

Περὶ ποιητῶν, καὶ τετιθέσιν, μὲν δῆ τοι Καπλεῖ-
σα σωματίου.

Οὐκοῦν ἐνάγει φυμί, οὐ παύσει τεῦτ', οὐδὲ βλέψει
ποθ' ὁ Πλοῦτος,

Οδὸν, λεῖ πιν' ἰσών, τοῖς αὐτῷ ποιεῖ αὐγάθ' αὐτοῖς
ζω πορίσεν.

Πε. Αλλ' ὁ σαύτεν ρᾶς αἰθέρων αισπει-
θέντ' ἔχει μάνειν,

Δύο φρεσέων, ξανθιστόντες λιρέων καὶ πλευ-
πάρειν.

Εἰ τέτοιο χροῖθ, δι ποσεῖθ ομεῖς, καὶ φροντίδι αν λυστελεῖν σφῶν.

Οὐτέ τέλον μὲν ἀντίθηται τοῖς αὐτοῖς πρόποντας, γάρ τε οὐδέποτε με-

λεγάν
Οὐδεὶς, ἀμφοῦ δὲ μην Τύποιν ἀφανισθέντων,

ἐδελφός
Τις χαλκούειν, ή ναυπηγεῖν, ή πάντειν, ή έργο-

πολειν,

Σχόλια. Οὐκοῦν ἐντάφιμη.] ὁ νοῦς οὐκοῦν ὅπερ λύσει ταῦτα ὁ Πλούτος λέγω τοτε βλέψῃ, φημὶ εἴ τι ὁδὸν λέγω τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ μὲν τοις εἰσισεν, κακό-μετρος δὲ οὐκέτι. ἐν εὐνοίᾳ δὲ καὶ ἀμετρος. ὁ δὲ νοῦς δῆλος. οὐκοῦν ἐντάφιμη φημι οὐδὲν ἔτεραν, λέγω βασιλεὺς τις α-γαθῶν τι τοῖς αὖ θρώποις ἐργάσεται. λέγει δὲ ὅτι δέ τον Πλούτον ἀναβλέψῃ τοιποτα. ἐάν δέ τις προσθέτη τὸ καθήσαται θράστης, οὐκοῦν λέγω βλέψῃ τοτε ὁ Πλά-**Τ**ος, φημὶ εἴ τι ὁδὸν λέγω τινα ιῶν, παντες ταῦτα καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ μὲν τοις εἰσισεν. ἀλλως. τὸ οὐ-κοῦν, διποφαντικόν εἶτιν ὅτι ἐάν βλέψῃ ὁ Πλούτος, καὶ παντη πὲν Πενίαν, οὐκέτι κανοδαμονία ἔη. τὸ δὲ ἔξης οὐκοῦν ἐντάφιμη φημι οὐδὲν λέγω τινα ιῶν ὁ Πλούτος βλάψει ταύταν, καὶ τοῦτα ἀγαθὰ μὲν τοις εἰσισεν τοῖς ἀνθρώποις. ἀλλως. οἱ γεράφοντες φημὶ δίχα τοῦ ἄρχου τοῦ ή, σο-χάζεσθαι τῷ μέτεων δοκοῦσιν οὐ μάλα αἰσιεῖσθαι. τὸ γα-λέξης οὐτως ἔχει. οὐκοῦν ἐντάφιμη φημι οὐδὲν ἡτος παντες ταῦτα λέγω βασιλεὺς τις αἴσθον τοὺς αὖ θρώποις παντες. ἂν δέ εἶτιν, λέγω βλέψῃ πόθῳ ὁ Πλούτος. οἱ παλλοι τοῦ λαμ-βάνουσιν εἴσωθεν γε τὸ φέρετο φημι. οὐκοῦν παντες ταῦ-τα ποτε ὁ Πλούτος λέγω βλέψῃ. φημι γαλέξης οὐδὲν λέγω τινα ιῶν παντες τοῖς αὖ θρώποις μὲν τοις εἰσισεν.

G E R A R D V S. Φημί, ita οὐκοῦ φημί ἐδόν
τι πάσαις ταῖς. Quæsita igitur nobis est via,
quæ iniquam hanc rerum distributionem corri-
gat & emendet, λογικῶν, quam ingressus Plu-
tus aliquando, si videre illi dabitur, multo ma-
iora tum hominibus erunt bona, quæ ea quæ
nunc sunt. Ex ea re etenim fiet, ut qui sunt mali,
tum sint boni, & qui pauperes, tum euadant di-
uites. Quare omnes erunt & boni & diuites. λογικῶν
participium ab εἶπι, vado. Subauditur præposi-
tio στέρεα. Per quam viam cùm incesserit, id est,
postquam oculos receperit. νοεῖσθαι. Optati-

simos videoas bonos, & eosdem dilutes. Σωματική
σωματική & εργατική, fit σωματικός, versor, conuiuo, familiarita-
tate alicuius, & consuetudine ytor.

Dinitis per fas atq; nefas, corrasis, affatim abn-
dat:

*Multi autem insti & probi inopia atque fame
presi, male vitam (re degunt.*

B Peragunt: & tecum, Pauperias, nullo non tempo-
Itaq; unam hanc esse viam puto: quam si oculis,
eat ille receptis: (lumentis.

*Genus humanū maioribus accumulaneris emō-
P.A. O homines per facile, præ aliis, huc illecti, ut
nihil v/squam* (nantes:

Sani incepit: duo vetuli, deliri atque hallucinaciones
Socii nugarum & fraudum: si, quod vos summa
cupitis vi;

Contingat: non video, qui nam in rem hoc verstram cedere possit.

*Quoniam si Puto vius reaaatur: ergo omnia illa
Ex aequo distribuat: & communis velit omnibus esse;* (libri vij)

Tum neque docta artes, neque disciplina ex morta-
Fuerint curae. Deletis autem per vos artibus atque
E vita hominum sublati: quis quaoferrum fa-
bricabit? (stra parabit?

D Quis naues cōpinget? quis futor erit? quis plau-

uum Atticum à ποείᾳ. Πασα,] aduerbiū superlatiuū poscit genitiūν ἀνθρώπων, omniū faciliū persuasi, & præcipitatis consiliis eō adducti, vt rem damni & incōmodi plenam molitemini. εχ ὑπαικεν, non sanos esse, επει υγίες ποιεῖν, nihil vtile, neque frugis bonaē facere. ξωδιασάτα.] Θιαγε congregatio est hominum rei diuinæ, maximè vero Bacchi gratia coēnūtium. Vergil.

Institut Daphnis thiasos inducere Baccho.
Hinc ξωθιασών rei diuinę socius & particeps.
Pro socio simpliciter accipitur. Φληρῶν, pro sub-
stantiuo ῥῆτο λήρων, nugarum & vesaniae: falsidicos
notat esse, & deliros tenes. Est enim περιπάτω,
aberro, aliud pro alio capio, hallucinor, sumptū
ab iis qui perperam fides pulsant. Qui nihil cō-
meritos lēdit, meritis malū parcit, verē παταίδι.

Σχόλια. Εἰ τοῦ δύνοιθ.] εἰ γὰρ ὁ Πλάτων βλέψει
πάλιν, σχενέμεσε τὸν θεόν πᾶσι μηλούτοις, ἐκ οὗ δε γε
ἡ Πενία πλὴν Χρυσούλας γηώμαλης καὶ πλὴν τοῦ Πλάτου. ὅτι
τῷρος μόδους ταῖς διηγέσεσσιν.

GERARDVS. *Diareūmeni*, Atticum optatiū à
διανέμει. f[6v.] l[1] x[7], aequaliter, nullo discrimine.
τοτε τέχνης. Quæ Chremylus Pluto tribuerat, cù
illi diceret, τέχνης πάσαι δῆγε σὲ καὶ Κρίσματα. εἰ τοῖσι
αὐτὸποιεῖν εἴδει ἐντριβήσα, pugnat prorsus cum iis
quæ Penia sibi vendicat.

¹ Σχόλια. Σοφίαν μελετάρι.] Σοφίαν ἐνταῦθα καλέσθη
ωθὲ τεχνας πανεργίαν ἢ μηχανήν, πάχυν δὲ την
μετέχειρσιν αὐτὴν καὶ ἐνέργειαν.

GERARDVS. Meletow, à μελετώ fit optatiuum cōmune μελετώμι, cōtracte μηλετώμι. Atticē us, in līo versō meletow, ης, η. ἀριθοῖν, &c ūmī datui sunt, alter dualis, alter pluralis,